

Sometimes all it takes, is a Good Idea

Taideteos J. Hyneman Centerin tiloihin

LAB-ammattikorkeakoulu

Kuvataiteilija (amk)

2023

Minja Kautiainen

Tiivistelmä

Tekijä(t)	Julkaisun laji	Valmistumisaika
Minja Kautiainen	Opinnäytetyö, AMK	2024
	Sivumäärä	
	32	
Työn nimi		
Sometimes all it takes, is a Good Idea		
Taideteos J. Hyneman Centerin tiloihin		
Tutkinto ja koulutusala		
Kuvataiteilija (amk)		
Toimeksiantajaorganisaatio (jos opinnäytetyöllä on toimeksiantaja)		
LUT yliopisto, J. Hyneman Center		
Tiivistelmä		
<p>Opinnäytetyö on tilaustyönä tehty julkinen taideteos LUT-yliopiston tiloissa sijaitsevalle protopaja J. Hyneman Centerille.</p> <p>Opinnäytetyön tavoitteena on perehtyä julkisen taideteoksen toteutusprosessiin ja toteuttaa julkinen taideteos.</p> <p>Taideteos koostuu kuudesta pellavakankaisesta paneelista. Paneelit ovat kooltaan 150 cm leveitä ja 400 cm korkeita. Paneeleihin on akryylitussien avulla käsin piirretty protopajalla tehtyjen projektien teknisiä piirustuksia. Paneelit on ripustettu roikkumaan J. Hyneman Centerin tilan katosta pysyvästi.</p>		
Asiasanat		
Julkinen taide oppilaitoksissa, pellava, kangaspaneelit		

Abstract

Author(s)	Type of Publication	Published
Minja Kautiainen	Thesis, UAS	2024
	Number of Pages	
	32	
Title of Publication		
Sometimes all it takes, is a Good Idea		
Art for J. Hyneman Center		
Degree, Field of Study		
Bachelor of Culture and Art		
Organization of the client (if the thesis work is commissioned by another party)		
LUT University, J. Hyneman Center		
Summary		
<p>The thesis is a commissioned public artwork for the proto-workshop J. Hyneman Center located on the premises of LUT University.</p> <p>The aim of the thesis is to get to know the realization of a public artwork and accomplish a public piece of art.</p> <p>The artwork consists of six linen panels. The panels are 150 cm wide and 400 cm high. Technical drawings of the projects made in the prototype workshop have been drawn by hand using acrylic markers on the panels. The panels are suspended permanently from the ceiling of the J. Hyneman Center space.</p>		
Public art for educational establishment, linen, fabric panel		

Sisällys

1	Johdanto.....	1
2	Julkinen taide oppilaitoksissa	2
2.1	Tausta-aineisto	2
2.2	Taiteen merkitys oppilaitosympäristössä	2
2.3	Taiteen historiaa suomalaisissa oppilaitoksissa	3
2.3.1	Opetustaulut.....	3
2.3.2	Taidetoimikunnat ja taidemuseot	4
2.3.3	Taiteen sivistävä tehtävä kouluissa ja oppilaitoksissa	4
2.3.4	Taidekilpailuilla taidetta kouluihin.....	5
2.4	Julksen taiteen hankintatavat.....	6
2.5	Prosenttiperiaate.....	7
2.6	Suomalaisia oppilaitostaiteilijoita	7
2.6.1	Suvi Sysi	7
2.6.2	Ville Mäkikoskela	8
2.6.3	Sanna-Mari Kaipio	10
2.6.4	Michael Schilkin	10
3	Opinnäytetyön suunnittelu.....	12
3.1	Opinnäytetyön toimeksiantaja.....	12
3.2	Kokemuksia protopajalta.....	12
3.3	Taideteokseen toteutetut tekniset piirustukset.....	13
3.5	Taideteoksen sijoittaminen	14
3.6	Pienoismalli.....	15
3.7	Teoksen materiaalien valinta	16
3.7.1	Paneelien materiaali	16
3.7.2	Teknisten piirustusten siirtämiseen tarvittavat materiaalit.....	17
4	Työskentelyprosessi.....	19
4.1	Kangaspaneelit	19
4.2	Palonsuojaus	19
4.3	Teknisten piirustusten piirtäminen	20
4.4	Teknisten piirustusten tussaus.....	21
4.5	Ripustusputket	21
4.6	Budjetti	22
5	Teoksen asennus	23
6	Yhteenveto ja pohdinta.....	25

Lähteet.....26

Liite 1. Valmiin opinnäytetyön valokuvat

Liite 2. LUT University verkkojulkaisu

1 Johdanto

Opinnäytetyön tavoitteena oli perehtyä julkisen taideteoksen tekoprosessiin ja toteuttaa julkinen taideteos.

Opinnäytetyöni toimeksiantaja on J. Hyneman Center (JHC). JHC on LUT konsernin Lappeenrannan kampuksella sijaitseva LUT-yliopiston ja LAB-ammattikorkeakoulun opiskelijoiden käyttöä varten perustettu protopaja.

Keväällä 2023 kysyin JHC:n vetäjiltä projektipäällikkö Terhi Virkki-Hatakalta, kehittämisspääällikkö Marko Kasuriselta ja tutkijaopettaja Markku Ikävalkolta ottaisivatko he minut työharjoitteluun protopajalle. He olivat asiasta kiinnostuneita, mutta esittivät minulle vastakysymyksen. He halusivat tietää, miten he hyötyisivät harjoittelustani. Marko Kasurinen ehdotti, että tekisin JHC:n tiloihin taideteoksen. Kasurinen kertoi, että JHC on toiminut LUT yliopiston kampuksella viisi vuotta. Koko tämän ajan he ovat miettineet taideteoksen toteuttamista tiloihinsa. Tartuin tähän hienoon mahdollisuuteen ja sovimme alustavasti, että aloitaisin harjoittelun syyslukukauden alkaessa.

Syyskuussa 2023 aloitin Kasurisen, Virkki-Hatakan ja Ikävalkon kanssa neuvottelut harjoitteluni aikataulusta. Olin kesällä murtanut ranteeni, enkä vielä voinut työskennellä täysipainoisesti. Harjoitteluajankohdan siirryttyä myöhemmäksi sain idean toteuttaa tämän projektin opinnäytetyönä. Lokakuussa solmin Terhi Virkki-Hatakan kanssa toimeksiantosopimuksen ja aloitin tilaustyön toteuttamisen opinnäytetyönä.

Opinnäytetyön kirjalliseen raporttiin tutkin kirjallisuuden avulla, miten julkinen taide vaikuttaa oppilaitoksien käyttäjien arkeen sekä, miten taiteella voidaan vaikuttaa oppimisprosessiin ja viihtyvyyteen. Tutkin raporttiani varten Suomen oppilaitostaitteen historiaa sekä oppilaitostaidetta nyky-yhteiskunnassamme. Esittelin raportissani myös neljän suomalaisen taiteilijan oppilaitoksiin sijoittuvia teoksia.

2 Julkinen taide oppilaitoksissa

2.1 Tausta-aineisto

Halusin tutkia teokseeni liittyvää aihetta keskittyen vain suomalaisten oppilaitosten julkiseen taiteeseen. Tutustuessani aiheeseen liittyvään kirjallisuuteen mm. kampuksen kirjastossa, totesin materiaalmäärän muodostuvan liian massiiviseksi, ellen rajoita sitä jollain tavoin.

Tietoa julkisesta taiteesta olen kuvataiteilijan opinnoissani hankkinut suorittamalla Taide julkisessa tilassa-kurssin keväällä 2023. Nyt halusin syventää tietouttani etsimällä kirjallisuutta koskien nimenomaan oppilaitoksiin sijoitettavaa julkista taidetta.

2.2 Taiteen merkitys oppilaitosympäristössä

Taiteen monipuolinen läsnäolo koulujen arjessa on erityisen tärkeää digitaalisessa ja teknisessä maailmassamme. Yhteiskunnassamme tarvitaan taidetta pehmentämään teknisiä oppimisympäristöjä. Taide myös herättää keskusteluja, joita ei varsinkaan teknisissä oppilaitoksissa käytäisi ehkä ollenkaan.

Väitöskirjassaan Julkinen taide 2010-luvun koulujen ja oppilaitosten oppimisympäristössä: hankinnan, kohtaamisen ja opetus käytön näkökulmia Oona Myllyntaus kirjoittaa, että viimeisen 20 vuoden aikana digitaalisilla teknologioilla on ollut voimakas ja laaja yhteiskunnallinen vaikutus. Koulupetoksessa ja oppimisen tiloissa digitaalisuus on korostunut. Samaan aikaan vähenivät kuitenkin taideopetus ja sille ominainen materiaalisuus ja moniaistisuus. Koulujen fyysisten ja sosiaalisten tilojen muokkaamisella taiteen kautta on pitkät perinteet. Näiden perinteiden Myllyntaus ei soisi katkeavan digitaalisen murroksen myötä.

”Vaikka elämme digitaalisen teknologian ja median aikakautta, koulujen ja oppilaitosten fyysiset ja sosiaalisesti tuotetut tilat ylipäättään ovat edelleen tärkeässä asemassa kasvatuksen, opetustoiminnan ja oppimisen mahdollistajina ja rajoittajina” (Myllyntaus 2023, 41).

Artikkelissaan Arkkitehtuuri ja taide sulautuvat luontevasti yhteen koulujen julkisivuissa, Tia Härkönen kirjoittaa, miten oppilaitoksissa toteutettu taide elävöittää koko rakennusta ja personoi kenelle taidetta on tehty ja miksi. Koulu- ja oppilaitosrakennukset ovat enemmän kuin vain aineellinen tila. Parhaassa tapauksessa taide ja arkkitehtuuri voivat yhdessä muodostaa innoittavan ympäristön opiskelijoille, opettajille ja kaikille tilojen käyttäjille. (Härkönen 2024.)

2.3 Taiteen historiaa suomalaisissa oppilaitoksissa

2.3.1 Opetustaulut

Suomalaisissa oppilaitoksissa on 1800-luvulta asti käytetty taidetta opetuksen apuna. Opetustaulut tulivat Suomessa yleiseen käyttöön kansakoulun myötä 1800-luvun lopulla (kuva 1.). Tuon ajan kuuluisien taiteilijoiden ja eri alojen asiantuntijoiden osallistuminen opetustaulujen tekemiseen loivat niille arvostuksen ja luotettavuuden leiman. Nimekkäitä opetustaulujen suomalaistaiteilijoita olivat mm. Martta Wendelin ja Rudolf Koivu. (Nurmijärvi-Taiteen Museo 2023a.)

Kuva 1. Martta Wendelin, Talviset metsätyöt, 1928, opetustaulu (Nurmijärvi-Taiteen Museo 2023b)

Taidetta kouluihin oli taidemaalari Venny Soldan-Brofeldtin aloitteesta Helsinkiin 1906 perustettu yhdistys. Yhdistyksen tarkoituksena oli toimia taiteen levittämiseksi Suomen kouluihin. Esikuvaa yhdistyksen toiminnalle otettiin Ruotsista. Soldan-Brofeldtin johtaman yhdistyksen ensimmäisen säännön mukaisesti sen tärkeimpänä tehtävänä oli korkeatasoisten ja määrättyyn paikkaan suunniteltujen taideteosten hankkiminen. Yhdistys tilasi mm. Töölön kansakouluun Helsinkiin heti perustamisvuonnaan Pekka Haloselta monumentaalimaalauksen Huviretki (kuva 2.). Taloudellisista syistä yhdistyksen pääasiallisia tehtäviä olivat kuitenkin piirustusten, grafiikan vedosten ja taidejäljennösten toimittaminen Suomen kouluihin. Julkisten taidetoimikuntien perustaminen johti yhdistyksen valtiollisen rahoituksen loppumiseen vuonna 1958. (Ruohonen 2020.)

Kuva 2. Pekka Halonen, Huviretki, 1907 (HAM 2016c)

2.3.2 Taidetoimikunnat ja taidemuseot

1950-luvulla paikalliset Taiteilijaseurat ja Suomen Taiteilijaseura aloittivat kampanjan kunnallisten taidetoimikuntien perustamiseksi. Turkuun oli perustettu kunnallinen taidetoimikunta jo vuonna 1939. Tampereelle sellainen perustettiin 1953 ja Helsinkiin 1954. Helsingin kuvaamataidetoimikunnan tehtäviä olivat julkisten rakennusten kaunistaminen taiteen avulla sekä kunnallisten taidehankintojen tekeminen.

Taiteen saavutettavuutta lisättiin perustamalla kunnallisia taidemuseoita eri puolille Suomea. 1950-luvun alkupuolella taidemuseoverkosto kasvoi Suomessa nopeasti. (Ruohonen 2020.)

2.3.3 Taiteen sivistävä tehtävä kouluissa ja oppilaitoksissa

Koulut olivat 1950-luvulla taiteen sivistävän tehtävän erityisasemassa. Kouluja rakennettiin paljon, koska ensimmäiset suuret ikäluokat aloittivat koulunkäynnin 1952. Myös kaupungistuminen lisäsi koulujen tarvetta. Näiden syiden takia Suomessa rakennettiin kouluja enemmän, kuin kaikkia muita julkisia rakennuksia yhteensä. Lähiöihin rakennettiin suuria koulurakennuksia.

Kouluihin sijoitetut taideteokset olivat pääasiassa suurikokoisia seinämaalauksia (kuva 3.). Niitä tilattiin ja toteutettiin koulujen lisäksi myös muihin oppilaitoksiin, työväenopistoihin ja korkeakouluihin.

Kuva 3. Onni Oja, Kohtalon kutojat, 1955 (Ruohonen 2020a), (Kuva: Johanna Ruohonen)

2.3.4 Taidekilpailuilla taidetta kouluihin

Taidekilpailuja alettiin järjestää Suomessa 1950-luvun loppupuolella. Ne olivat huomattava keino hankkia julkista taidetta. Taidemaailman ulkopuolelta tulevat henkilöt, kuten kuntapoliitikot, pääsivät mukaan päättämään, millaista taidetta julkisiin tiloihin teetettiin. Kunnalliset taidekilpailut muodostuivat keskeiseksi taiteen tukimuodoksi, koska varsinaisia työskentelyapurahoja ei juurikaan ollut haettavissa. Kilpailuilla tuettiin erityisesti paikallisia taiteilijoita. Taidekilpailut toteutettiin nimettöminä. Tämän koettiin olevan demokraattinen tapa hankkia taidetta, koska paras taiteilija saisi tilauksen. Todellisuudessa pienissä taiteilijapiireissä taiteilijoiden tyyli tunnustettiin ilman nimeäkin. Tammelan kansakoulun lisärakennukseen hankittiin vuonna 1957 kutsukilpailulla reliefikoristelu ulkoseinään, sekä kaksi maalausta sisätiloihin. Kilpailun kaikki osiot voitti taiteilija Kimmo Kaivanto. Hänen luonnoksensa Ystävämmme, toteutettiin vuonna 1959 (kuva 4.). (Ruohonen 2020b.)

Kuva 4. Kimmo Kaivanto, Ystävämme, 1959 (Ruuhonen 2020c), (Kuva: Johanna Ruuhonen)

2.4 Julkisen taiteen hankintatavat

Suomessa käytetään yleensä viittä erilaista tapaa tilata julkista taidetta. Näitä ovat avoin ja kutsukilpailu, rinnakkainen luonnostilaus, portfoliohaku ja taiteilijalta suoraan tilaaminen. Suomen Taiteilijaseura tarjoaa apua ja palveluja julkisten taidehankintojen toteuttamiseen. Kilpailuasiantuntija voi tarvittaessa ohjeistaa julkisen taiteen tilaajaa hankintaohjelman aikana. Tähän palveluun kuuluvat mm. projektiin sopivan kilpailumuodon, tilausmallin ja taiteilijan valinnassa avustaminen sekä tiedottaminen. Suomen Taiteilijaseura valitsee

taiteilijajäseniään taidekilpailujen tuomaristoihin ja palkintolautakuntiin. Se myös tarjoaa taiteen tilaajalle avoimen ja kutsukilpailun säännöt. Näiden sääntöjen ja ohjeistusten käyttäminen osoittaa, että taidehankinnan toteuttaminen on ammattimaista ja taiteellisesti laadukasta. Niiden avulla myös huolehditaan taiteilijoiden puolueettomasta kohtelusta tilausprosessin aikana. (Suomen Taiteilijaseura.)

Taidekilpailut ovat yksi tärkeä keino taiteilijalle saada julkisia taideteostilauksia. Jo opiskeluaikana kannattaa osallistua mahdollisimman moniin taidekilpailuihin. Vaikka ne eivät johdaisikaan voittoon, saa taiteilija niistä hyvää kokemusta. Toinen tärkeä asia on etsiä ja pitää yllä kontakteja esimerkiksi rakennuttajiin, arkkitehteihin ja julkisen taiteen asiantuntijoihin. Oman taiteellisen työn markkinointi on oleellista varsinkin aloittavalle taiteilijalle. Ajantasaiset kotisivut ovat hyvä keino tähän. Taiteilija voi myös ottaa suoraan yhteyttä julkisen taiteen kontakteihin. (Hara 2019.)

2.5 Prosenttiperiaate

Suomessa on viime vuosien aikana toteutettu useita julkisten taideteosten projekteja oppilaitoksiin. Tähän on osaltaan vaikuttanut Suomessa noudatettava prosenttiperiaate.

Prosenttiperiaatteen idea on, että osa rakennusprojektiin varatusta määrärahasta käytetään taiteen hankkimiseen rakennuskohteeseen. Tähän on olemassa monia rahoitus- ja toimintatapoja. Perinteeksi on muodostunut prosenttimääritelmä, jossa rakennusprojektin budjetista käytetään yksi prosentti taiteen hankkimiseen. Kunta voi käyttää kaavoitus- tai rahoituspäätöksiä, jotta prosenttiperiaate voidaan toteuttaa. Kunta voi myös pitää taiteen hankkimista ehtona rakennettavan tontin luovuttamiseksi. Myös yksityiset rakennuttajat ja taloyhtiöt voivat käyttää prosenttiperiaatetta hankkeissaan. Prosenttiperiaate soveltuu uudisrakentamiseen, peruskorjauskohteisiin, täydennysrakentamiseen sekä infrarakentamiseen. (Pulkkinen 2019.)

2.6 Suomalaisia oppilaitostaiteilijoita

2.6.1 Suvi Sysi

Helsinkiläinen kuvataiteilija Suvi Sysi (syntynyt Nilsiässä 1990) perustaa taiteensa taidegrafiikan juurille. Paperisten vedosten lisäksi hän tekee myös installaatioita. Sysin taiteessa ilmenevät aika, tilallisuus sekä miten väri ilmenee. Myös muoto ja tekstuuri ovat tärkeässä osassa. Nykyään Sysin teosmateriaaleihin kuuluvat myös savi, puu ja kipsi. Hän valmistaa teoksensa käsin ja työskentely on rauhallisen kehollista. Sysi valittiin vuonna 2024 Vuoden nuoreksi taiteilijaksi.

Helsinkiläisessä Kaarelan raitin koulussa sijaitsevassa kolmiosaisessa installaatiossaan Reflecting, Sysi on käsitellyt yhteenkuuluvuutta, vuorovaikutusta, aikaa, informaatiota ja liikkeellä olemista (kuva 5.). Teos koostuu kahdesta suuresta koivuvanerilaatasta sekä näiden avulla tehdyistä paperivedoksista. Vedokset ovat rullalla ja sijoitettuna läpinäkyvään laatikkoon seinälle. Teoksen suomenkielinen nimi Heijastella sitoo teoksen kouluympäristöön. Vuorovaikutus muiden kanssa mahdollistaa koulussa oppimisen ja kasvamisen. (HAM 2023a.)

Kuva 5. Suvi Sysi, Reflecting, 2023 (HAM 2023a), (Kuva: Viljami Annanoli)

2.6.2 Ville Mäkikoskela

Ville Mäkikoskelaa (syntynyt 1975) kiinnostavat arjen ihmettely ja sattuman oikut. Kuvanveistossa häntä puhuttelevat tilallisuus ja kehollisuus. Mäkikoskela rinnastaa kehon ja veistoksen toisiinsa sekä taiteen tekemisen prosessissaan että valmiissa teoksissaan.

Tahvonlahden peruskorjattuun kouluun on kuvanveistäjä Ville Mäkikoskela valmistanut kaksi taideteosta. Teokset ovat kivistä tehtyjä veistoksia. Luonto liikkuu -teos sijaitsee koulun sisällä aulatilassa. Sisätilan teoksessa saappaiden päälle on sijoitettu kappale koulun pihalta louhittua pintakalliota (kuva 6.). Toinen, koulun pihalla sijaitseva veistos Ihminen luonnossa, on veistetty yhdestä kappaleesta Varpaisjärven mustaa diabaasia (kuva 7.). Diabaasi on magmakiveä, jota käytetään usein taideteoksissa ja muistomerkeissä. (HAM 2023b.)

Kuva 6. Ville Mäkikoskela, Luonto liikkuu, 2023 (HAM 2023b), (Kuva: Kirsi Halkola)

Kuva 7. Ville Mäkikoskela, Ihminen luonnossa, 2023 (HAM 2023b), (Kuva: Kirsi Halkola)

Sekä Suvi Sysin että Ville Mäkikoskelan oppilaitoksiin sijoittuvat teokset on rahoitettu Helsingin kaupungin noudattaman prosenttiperiaatteen keinoin. HAM Helsingin taidemuseo on toiminut näissä taideteoshankkeissa taideasiantuntijana. Teokset on lisätty Helsingin kaupungin taidekokoelmaan. (HAM 2023b.)

2.6.3 Sanna-Mari Kaipio

Sanna-Mari Kaipio on tamperelainen kuvataiteilija. Hän valmistui Saimaan ammattikorkeakoulusta 2018 ja on aiemmin opiskellut Joutsenon opiston kuvataidelinjalla.

YIT järjesti vuonna 2020 julkisen taidekilpailun yhdessä Lappeenrannan toimitilat Oy:n, Lappeenrannan kaupungin ja Kaakon taiteen kanssa. Kilpailun tavoitteena oli etsiä Lappeenrannan Lauritsalaan rakenteilla olevan koulun julkisivuun taideteos, jonka päämateriaali on rakennuksen mukaisesti tiili. Sanna-Mari Kaipio voitti kilpailun ehdotuksellaan Ikkuna tulevaisuuteen (kuva 8.)

Palkintolautakunta nosti arviossaan esiin erityisesti Kaipion teoksen kertomuksellisuutta ja piti koulun sisätilojen ja sisällön ilmenemistä arvokkaana. Teos toi palkintolautakunnan mielestä myönteisen ja värikkään yksityiskohdan muuten yksiväriseseen koulurakennukseen. Teos myös sulautuu hyvin rakennuksen arkkitehtuuriin. Koulun oppilaat pääsivät osallistumaan taideteoksen valintaan arvioimalla teosehdotuksia. Myös palkintolautakuntaan osallistui oppilaiden edustajia. (Härkönen 2023.)

Kuva 8. Sanna-Mari Kaipio, Ikkuna tulevaisuuteen, 2020 (Härkönen 2023), (Kuva: Minna Koivisto)

2.6.4 Michael Schilkin

Venäjältä Suomeen 1920-luvulla muuttanut kuvanveistäjä, keraamikko Michael Schilkin (1900–1962) loi merkittävän, kansainvälisestäkin tunnustetun uran taiteilijana. Arabian keramiikkatehtaan ateljeetaiteilijana hänen erikoisalaansa olivat uniikit näyttely- ja lahjaesineet sekä reliefit. Schilkin oli Suomen taideteollisuuden ensimmäisiä taitelijoita, joiden nimi ja persoona kytkettiin näkyvästi markkinointiin.

Yksi Schilkinin kuuluisimmista reliefeistä, Kauppiaita sijaitsee Helsingin kauppakorkeakoulun julkisivussa (kuva 9.). Moniosaisessa keramiikkateoksessa kuvataan maailman eri

puolilta tulevia kauppiaita kaupankäyntiin liittyvien vertauskuvallisten hahmojen keskellä. Reliefissä viitataan kauppakorkeakoulun tehtävään taloustieteellisen koulutuksen ja tutkimuksen keskuksena sekä kaupankäynnin historiaan ja kansainväliseen perinteeseen. (Kalha 1998.)

Kuva 9. Michael Schilkin, Tradesmen, 1950 (Kalha 1998), (Kuva: Helsinki Art Museum)

3 Opinnäytetyön suunnittelu

3.1 Opinnäytetyön toimeksiantaja

Opinnäytetyöni toimeksiantaja on J. Hyneman Center (JHC). JHC on LUT konsernin Lappeenrannan kampuksella sijaitseva LUT-yliopiston ja LAB-ammattikorkeakoulun opiskelijoiden käyttöä varten perustettu protopaja. Protopaja on nimetty keksijä ja LUT:n kunniaprofessori Jamie Hynemanin mukaan. Protopajalla voivat LUT konsernin opiskelijat ja opettajat työskennellä vapaasti kurssien harjoitustöiden tai omien projektiansa parissa. Protopaja on teknisesti hyvin varusteltu ja paikalla on aina assistentti, joka neuvoo tarvittaessa esimerkiksi laitteiden käytössä (kuva 10.).

Kuva 10. Jamie Hyneman JHC protopajalla (Kuva: LUT, muokannut Minja Kautiainen)

3.2 Kokemuksia protopajalta

Taidealan opiskelijoille teknologia voi olla vieras ja vähän pelottavakin asia, toisin kuin useimmille teknisten alojen opiskelijoille.

Itse tutustuin JHC:n protopajan toimintaan keväällä 2023. Osallistuin LAB -ammattikorkeakoulun Muotoiluinstituutin Taide ja teknologia -kurssille. Yksi kurssin tehtävistä oli valmistaa

taideteos protopajan laitteiden avulla. Laitteen sai itse valita. Toteutin vanerisen puupiiirros-laatan protopajan laserkaivertimella. Perinteisesti puupiiirros-laatta kaiverretaan käsin, kai-verrustyökalujen avulla. Halusin yhdistää teknologiaa perinteiseen taidegrafiikkaan. Tämän kokemuksen myötä kiinnostuin teknologian hyödyntämisestä osana taiteellista työskente-lyäni.

Opiskelutoverin kokemus protopajalla toimimisesta on hyvin samankaltainen kuin oma ko-kemukseni. Hän kertoo:

”Aluksi myönnän, että jännitti mennä sinne. Kynnys lähteä työstämään siellä jotain oli korkea. Kuitenkin apua oli saman tien saatavilla, joten olin jännittänyt turhaan. Oli supersiistiä päästä hyödyntämään JHC:n teknologiaa omassa taiteessani.”

Nykyisin LAB -ammattikorkeakoulun Muotoiluinstituutin kuvataiteilijan koulutukseen kuuluu pakollisena kurssin osiona taiteellisen teoksen toteuttaminen JHC protopajan teknisiä lait-teita käyttäen.

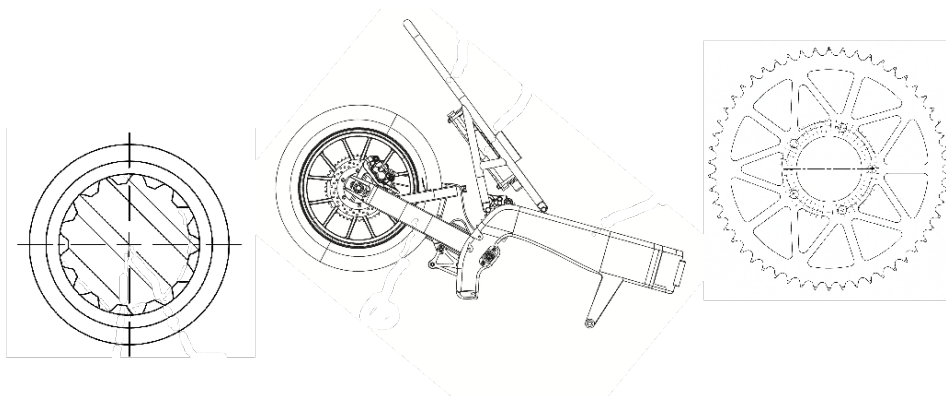
3.3 Taideteokseen toteutetut tekniset piirustukset

Halusin, että taideteokseni liittyisi jollain tavoin JHC protopajalla tehtävään toimintaan. Sain idean, että voisin käyttää teokseeni protopajalla tekeillä olevien tai valmiiden projektien tek-nisiä piirustuksia.

Lähetin sähköpostia pajalla työskenteleville opiskelijoille ja pyysin heitä lähettämään mi-nulle projektiansa teknisiä piirustuksia. Vastauksena sain vain yhden piirustuksen.

Vierailin protopajalla henkilökohtaisesti ja pyysin siellä työskenteleviltä assistenteilta heidän projektiansa piirustuksia. Sain myös Marko Kasuriselta protopajalla valmistetun sähkömoot-toripyörä Ukkosen tekniset piirustukset.

Näin sain koottua tarvitsemani kuusi kappaletta teknisiä piirustuksia, joita myöhemmin työ-sitin taideteostani varten (kuva 11.).

Kuva 11. Marko Kasurinen, Sähkömoottoripyörä Ukkonen (Kuva: Marko Kasurinen)

3.5 Taideteoksen sijoittaminen

Ensimmäisen suunnittelupalaverin aikana sain tietää, että taideteokseni tulisi sijoittumaan JHC:n tilojen korkeimpaan kohtaan. Tämä kampusrakennuksella sijaitseva erikoinen kohta sijoittuu kolmen opetustilakerroksen korkeudelle ja on kymmenen metriä korkea. Tilaan on näkymä alhaalta protopajan ensimmäisen kerroksen työskentelytiloista (kuva 12.) sekä kahden seuraavan kerroksen kohdalla, käytävää kuljettaessa, lasi-ikkunan läpi (kuva 13.). Tilaa on erittäin vaikea kuvailla sekä valokuvata. Teostani suunnitellessani yritin valokuvata tilaa, jotta voisin tehdä alustavia suunnitelmia valokuvia muokaten. Tämä ei kuitenkaan onnistunut, joten päätin tehdä tilasta kolmiulotteisen pienoismallin.

Kuva 12. Taideteoksen sijoituspaikka protopajalta katsottuna

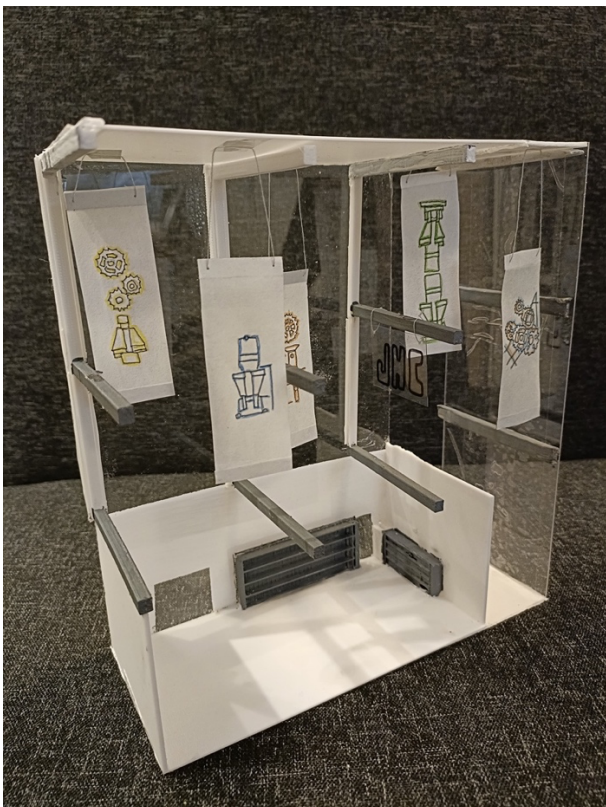
Kuva 13. Taideteoksen sijoituspaikka 2. kerroksen käytävältä katsottuna

3.6 Pienoismalli

Pienoismallia varten kävin skannaamassa protopajan tilat Android puhelimille tarkoitetulla Polycam-ohjelmalla. Pajamestarimme Nikolai Virolainen auttoi minua tässä työvaiheessa.

Seuraavaksi asensin tietokoneelleni Blender-ohjelman ja siirsin skannatun materiaalin järjestelmään. En ollut aiemmin käyttänyt Blender-ohjelmaa, joten sen käyttämisen opetteluun meni jonkin aikaa. Sain kuitenkin tehtyä pienoismallin 3D mallinnuksen valmiiksi.

Tulostin pienoismallini kolmiulotteisesti protopajan 3D tulostimella. 3D tulostimella ei voi tulostaa kirkasta muovia. Halusin kuitenkin pienoismalliini tilan takana olevat ikkunat. Leikkasin ohuesta pleksimuovista nämä osat ja liimasin ne pienoismalliini. Lopuksi tein paperista pienoismalliini taideteosta kuvaavat kangaspaneelit. Piirsin niihin kuvitteellisia teknisiä piirustuksia, koska minulla ei vielä ollut teokseen tulevia oikeita piirustuksia (kuva 14.).

Kuva 14. Pienoismalli

3.7 Teoksen materiaalien valinta

3.7.1 Paneelien materiaali

Teokseeni tulevien materiaalien valinta ei ollut helppo tehtävä. Aluksi suunnittelin, että siirtäisin teknisiä piirustuksia mm. värillisille, läpinäkyville muovilevyille ja kirkkaille metallilevyille. Harkitsin jopa kuparilevyjen käyttämistä. Halusin saada aikaiseksi heijastuksia ja värikkäitä kuvioita teokseni avulla (kuva 15.).

Kuva 15. Daniel Buren, Patterns (Inspiration Grid 2021) (Kuva: Inspiration Grid)

Koska teokseni ripustettaisiin JHC protopajan katosta roikkumaan, jouduin harkitsemaan suunnittelemani materiaalien painoa ja sen myötä teoksen turvallisuutta. Neuvottelin asiasta protopajan vetäjien ja opettajieni kanssa. Sain myös tilaisuuden keskustella materiaaleista Jamie Hynemanin kanssa, kun hän oli vierailmassa kampuksellamme. Lähetin aiheesta sähköpostia myös kuvataiteilija Suvi Sysille. Hän kannusti minua ajattelemaan laajemmin materiaalivaihtoehtoja.

Otettuani huomioon turvallisuusnäkökohdat ja tutkittuani erilaisia materiaalivaihtoehtoja, päädyin valmistamaan teokseni pellavakankaasta. Pellava on materiaalina kevyttä ja siinä on kaunis struktuuri. Kankaan läpi heijastui valo haluamallani tavalla. Kävin hakemassa Taikakangas kangaskaupasta Haminasta näytekappaleen pellavakankaasta. Tilaaja hyväksyi materiaalivalintani ja tilasin teokseen tarvittavan määrän Taikakankaasta. Tilaukseen sisältyi paneelien määrämittaan leikkaaminen sekä ylä- ja alareunoihin ommeltavat kujat ripustusta varten. Kun pellavapaneelit oli ommeltu, hain ne itse Haminasta (kuva 16.).

Kuva 16. Valmiiksi leikatut ja ommellut pellavapaneelit odottamassa käsittelyä

3.7.2 Teknisten piirustusten siirtämiseen tarvittavat materiaalit

Samalla kun tutkin erilaisia materiaalivaihtoehtoja paneeleihin, mietin millä tavoin siirtäisin tekniset piirustukset teokseeni. Yhtenä paneelien materiaalivaihtoehtona olin harkinnut ohutta japaninpaperia. Tähän vaihtoehtoon olisin käyttänyt taidegrafiikan keinoja ja painoväriä. Päädyin kuitenkin hylkäämään paperivaihtoehdon, koska se ei ollut tarpeeksi kestävä vaihtoehto tähän teokseen.

Jälleen konsultoin opettajiani sekä pajamestareitamme. Heiltä sain idean toteuttaa tekniset piirustukset joko maalaamalla akryyliväreillä tai käyttämällä akryylitussseja. Tutkin erilaisten akryylitussien valonkestävyyttä ja päädyin käyttämään Amsterdam akryylimarkkereita (kuva 17.). Valitsemilleni väreille valmistaja lupaa jopa 100 vuoden valonkestävyyden museo-olosuhteissa. Museo-olosuhteet tarkoittavat, että tilassa, jossa teosta säilytetään, täytyy lämpötilan olla 15–25 C° ja suhteellisen kosteuden 40–60 %. (Levä, 2021). Teokseni tulee olemaan kirkkaalle auringonvalolle ja vaihteleville kosteusolosuhteille alttiina. Uskon kuitenkin, että Amsterdam akryylitussit säilyttävät värinsä teoksessani tarpeeksi kauan. Teokseen tarvittavat akryylitussit tilattiin taidetarvikekauppa Temperan verkkokaupasta.

Kuva 17. Amsterdam akryylitussit (Kuva Ebay)

4 Työskentelyprosessi

4.1 Kangaspaneelit

Haettuani pellavapaneelit kangaskaupasta, pääsin käsittelemään niitä. Kankaat oli kujien ompelun lisäksi myös silitetty kangaskaupassa ja rullattu pahvirullien päälle. Jotta kankaat pysyisivät puhtaana, käsittelin niitä vain puuvillahansikkaat käsissäni.

Etsin kampukseltamme tilaa, johon voisin ripustaa kankaat suoraksi. Paneelit olivat kuitenkin niin pitkiä, etten löytänyt sopivaa ja tarpeeksi puhdasta tilaa. Päädyin ripustamaan paneelit parviloikkamme seinää vasten, valaistustelineitä hyväksi käyttäen. Koska paneelit eivät mahtuneet roikkumaan koko pituutensa matkalta, jouduin käsittelemään paneelit ensin puoleen väliin ja sen jälkeen ripustamaan paneelit uudelleen toisinpäin seinälle (kuva 18.).

4.2 Palonsuojaus

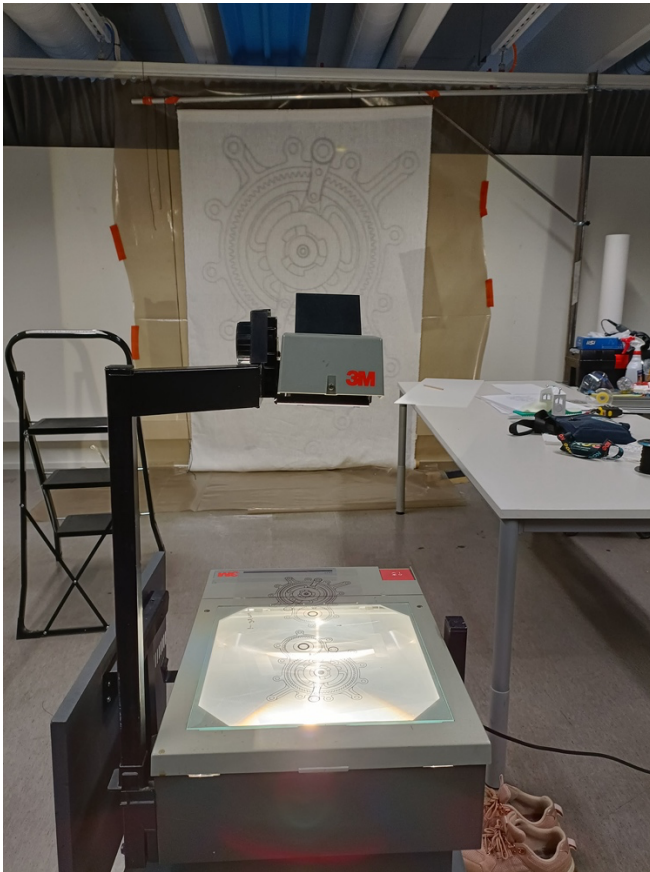
Olin jo aloittanut teknisten piirustusten piirtämisen paneeleihin, kun JHC:ltä tuli tieto, että kankaat pitää käsitellä palonsuojausaineella. Sain käyttööni paineilmalla toimivan suihkepullon, jolla levitin palonsuojausaineen paneeleihin (kuva 18.). Aine sisältää erilaisia suojoja, eikä se ollut myrkyllistä. Suojaukseen riittivät muoviset kertakäyttökäsineet.

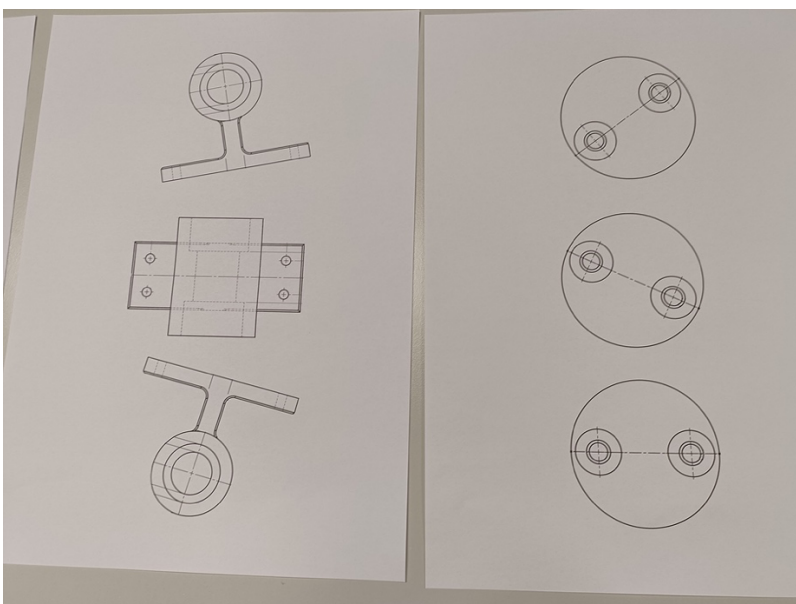
Kuva 18. Pellavapaneelien työskentelyripustus ja palonsuojaus

4.3 Teknisten piirustusten piirtäminen

Teknisten piirustusten siirtämiseen kangaspaneeliin käytin avuksi piirtoheitintä (kuva 20.). Olin muokannut piirustukset Adobe Photoshopin avulla mieleisekseni ja tulostanut ne piirtoheitinkalvoille (kuva 21.). Piirtämisen tein lyijykynällä.

Kuva 20. Teknisten piirustusten siirtäminen kankaalle

Kuva 21. Muokatut tekniset piirustukset

4.4 Teknisten piirustusten tussaus

Piirrettyäni tekniset piirustukset kangaspaneeliin, siirsin paneelit yksi kerrallaan parviluokan pöydälle. Pidin kankaat rullattuna pahvirullien päällä. Avasin ja rullasin kangasta takaisin rullalle sitä mukaa, kun sain kuviot tussattua (kuva 22.). Tussaukseen käytin kahta väriä jokaista teknistä kuvaa varten. Päävärin tussasin paksummalla akryylitussilla ja korosteväriin ohuemalla tussilla.

Kuva 22. Kangaspaneelien tussaaminen pöydän päällä

4.5 Ripustusputket

Kangaspaneelit ripustettiin JHC:n korkean tilan kattoon. Ripustusta varten tilattiin kevyttä alumiiniputkea, joka sahattiin protopajalla määrämittäisiin. Pujotin putket paneelien ylä- ja alareunaan ommeltuihin kujiin ja ompelin kujien päät kiinni käsin.

4.6 Budjetti

Kun aloitin teoksen suunnittelun, tiedustelin teoksen tilaajalta, paljonko projektiin on varattu rahaa. Sain vastaukseksi, että useita tuhansia euroja. Tämä oli minulle helpottava asia, koska voisin suunnitella teostani huolehtimatta kuluista. Hyväksyin kuitenkin jokaisen ehdottamani hankinnan tilaajalta.

Budjettiin kuului myös minun palkkani. On harvinaista, että kuvataideopiskelija saa palkallisen opinnäytetyöprojektin. Usein joudumme jopa maksamaan itse teoksen materiaaleja ja muita kuluja. Se, että minulle sanottiin jo tilaajan kanssa sopimuksia laatiessamme, että JHC:llä ei tehdä töitä ilmaiseksi, kertoo arvostuksesta työtäni kohtaan.

Budjetti:

• Pellavakankaat	750 €
• Akryylitussit	400 €
• Palonsuoja-aine	170 €
• Alumiiniputket	250 €
• Asennustarvikkeet	90 €
• Asennus	850 €
• Opinnäytetyön tekijän palkka	1700 €

Yhteensä	4210 €
----------	--------

5 Teoksen asennus

Teoksen asennus tilattiin RakennusPinnoitus Rantaselta. JHC protopajalle tuotiin henkilönosturi, jolla asentaja pääsi 10 metrin korkeudessa olevaan kattoon asti (kuva 23.). Kattoon porattiin ja kiinnitettiin ripustuslenkit vajereita varten. Vaijeri pujotettiin kangaspaneelin yläreunassa olevien alumiiniputkien läpi ja kiinnitettiin katossa oleviin ripustuslenkkeihin (kuva 24.). Lopuksi paneelit rullattiin pahviputkien avulla auki ja roikkumaan katosta suorana (kuva 25.).

Kuva 23. Henkilönosturilla 10 metrin korkeudessa

Kuva 24. Paneelin asennus kattoon

Kuva 25. Paneelin rullaus pahviputkelta

6 Yhteenveto ja pohdinta

Opinnäytetyöni oli toimeksiantotilaus, joka toteutui aikataulun puitteissa. Aikatauluun vaikutti se, että olin lähdössä opiskelijavaihtoon tammikuussa 2024 ja halusin saada teokseni valmiiksi ennen lähtöäni. Normaalisti opinnäytetyöt valmistuvat helmi- ja maaliskuun aikana ja ovat esillä yhteisnäyttelyssä huhtikuun alkuun asti. Kireä aikataulu tarkoitti minulle pitkiä työpäiviä ennen joulua 2023. Olen kuitenkin tottunut aikatauluttamaan työskentelyäni, joten selvisin haasteesta hyvin.

Viimeisen jännitteen työn valmistumisen suhteen aiheutti asennuksen ajankohta. Koska elettiin loppuvuotta, asennusfirman työntekijät olivat joululomalla. JHC:n Ikävalko ja Kasurinen saivat kuitenkin asennusajankohdan sovittua tammikuun alkuvuikoille, ja teokseni ehti valmistua ennen lähtöäni opiskelijavaihtoon.

Yksi opinnäytetyöni tavoitteista oli perehtyä, miten julkinen taideteos toteutetaan. Tämä projekti oli mielestäni erittäin hyvä tilaisuus saavuttaa tämä tavoite. Se, että kohde sekä tilaaja sijaitsivat omalla kampuksellamme, helpotti ja nopeutti asioiden neuvottelemista ja sopimista. JHC:n henkilökunta on todella mukavaa väkeä ja tuntuivat kuin perheenjäseniltä projektin aikana. Aina kun tarvitsin apua, vähintään yksi henkilö riensi avukseni.

Teoksen suunnittelun lisäksi pääsin myös toteuttamaan julkisen taideteoksen. Olen osallistunut erilaisiin julkisen taiteen kilpailuihin suunnittelemalla teoksia niihin. En kuitenkaan aiemmin ollut päässyt toteuttamaan julkista taideteosta. Mielestäni oli tärkeää päästä viemään läpi koko prosessi alusta loppuun asti. Näin sain hyvän kokemuksen julkisen taiteen tekemisestä.

Kun ajattelen tulevaisuuttani taiteilijana, tämä projekti antoi hyvää kokemusta myös kontaktien luomisesta ja kollegoiden näkemysten hyödyntämisestä. Erityisesti materiaalien valinnassa hyödynsin kouluni lehtoreita, vierailevia opettajia ja jopa LUT konsernin kunniatohtoriamme Jamie Hynemania. Kaikilta heiltä sain hyviä kommentteja, joita hyödynsin päätöksenteossani.

Minulle oli tärkeää, että tilaajat ja teokseni tulevat omistajat olisivat tyytyväisiä teokseeni. Lopputulokseen olivat kaikki tyytyväisiä, myös minä itse. Markku Ikävalkon sanoin:

Työ on kuin Miyazakin elokuva. Liikkuu ylhäällä ilmassa. On jossain ideoiden ja todellisuuden välillä, yhdistäen niitä. Höyhenenkevyt ja silti materiaallinen. JHC:n korkealla tilalla on nyt tarina ja merkitys. JHC on paikka, jossa ideat muuttuvat todellisuudeksi.

Teokseni ja opinnäytetyöni nimi Sometimes all it takes, is a good idea kuvaa projektia hyvin. Tarvittiin vain hyvä idea opinnäytetyöksi ja loppu toteutui loistavasti, kuten JHC:llä aina.

Lähteet

Annanolli, V. 2023 Suvi Sysi, Reflecting. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa: <https://www.hamhelsinki.fi/stories/kolme-uutta-julkista-aideteosta-valmistunut-helsinkiilaisiin-oppilaitoksiin/>

Buren, D., Patterns, Art Installations by Daniel Buren. 2021 Viitattu 8.2.2024. Saatavissa <https://theinspirationgrid.com/patterns-art-installations-by-daniel-buren/>

Ebay Amsterdam acrylic markers. Viitattu 8.3.2024. Saatavissa <https://www.ebay.com/itm/355458385480>

Halkola, K. 2023a Ville Mäkikoskela, Ihminen luonnossa. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa: <https://www.hamhelsinki.fi/stories/uudet-julkisen-taiteen-teokset-kutsuvat-leikkimaan-ja-liikkumaan/>

Halkola, K. 2023b Ville Mäkikoskela, Luonto liikkuu. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa: <https://www.hamhelsinki.fi/stories/uudet-julkisen-taiteen-teokset-kutsuvat-leikkimaan-ja-liikkumaan/>

HAM 2023a. Kolme uutta julkista aideteosta valmistunut helsinkiiläisiin oppilaitoksiin. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://www.hamhelsinki.fi/stories/kolme-uutta-julkista-aideteosta-valmistunut-helsinkiilaisiin-oppilaitoksiin/>

HAM 2023b. Uudet julkisen taiteen teokset kutsuvat leikkimään ja liikkumaan. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://www.hamhelsinki.fi/stories/uudet-julkisen-taiteen-teokset-kutsuvat-leikkimaan-ja-liikkumaan/>

HAM 2016c. Pekka Halonen, Huviretki, 1906. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa: <https://www.facebook.com/HAMHelsinki/photos/pekka-halonen-huviretki-1906-ham/1720140448240771/?paipv=0&eav=Afb81wFVexJDTwWA47XJA457aANyD7flmSHeOvmp6ZHLf1b3DxipKgJEfaSOi48Ht0s&rdr>

Härkönen, T. 2023. Arkkitehtuuri ja taide sulautuvat luontevasti yhteen koulujen julkisissa. Viitattu 25.2.2024. Saatavissa <https://tiili-info.fi/ajankohtaista/arkkitehtuuri-ja-taide-sulautuvat-luontevasti-yhteen-koulujen-julkisivuissa/>

Kalha, H. 1998. Schilkin, Michael. Kansallisbiografia-verkkajulkaisu. Studia Biographica 4. Helsinki: Suomalaisen Kirjallisuuden Seura, 1997. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://kansallisbiografia.fi/kansallisbiografia/henkilo/1292>

Kastemaa, H. 1950. Kauppiaita. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://fi.pinterest.com/pin/234398355582904751/>

Koivisto, M. 2021. Sanna-Mari Kaipio, Ikkuna tulevaisuuteen. Viitattu 25.2.2024. Saatavissa <https://taide.art/articles/jkiqrBECgEyhPGBIWvcWgA/Taidetta-Lauritsalan-koulun-julkis-vuun>

Levä, K. 2021. Taideteosten olosuhdevaatimuksista tarvitaan avointa keskustelua. Viitattu 8.3.2024. Saatavissa <https://www.kansallisgalleria.fi/fi/artikkelit/taideteosten-olosuhdevaatimuksista-tarvitaan-avointa-keskustelua>

LUT, Jamie Hyneman JHC protopajalla. Viitattu 8.3.2024. Saatavissa <https://www.hs.fi/vi-sio/art-2000008428054.html>

Mattsson, U. 2007. Taidetta tuotiin kansakoulun arkeen. Turun Sanomat. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://www.ts.fi/viihde/1074174922>

Myllyntaus, O. 2023. Julkinen taide 2010-luvun koulujen ja oppilaitosten oppimisympäristöissä: hankinnan, kohtaamisen ja opetuskäytön näkökulmia. Väitöskirja, Helsingin yliopisto. Kasvatustieteellisiä tutkimuksia, numero 176. URN: ISSN:24892297. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa <https://helda.helsinki.fi/items/532c2d0c-68c5-43f6-b716-a2b144fac7c>

Nurmijärvi-Taiteen Museo. 2023a. Vanhat opetustaulut 1.2.-19.3.2023 näyttely. Viitattu 29.1.2024 Saatavissa <https://www.nt-museo.net/nayttelyt>

Nurmijärvi-Taiteen Museo. 2023b. Martta Wendelin: Talviset metsätyöt (1928). Viitattu 29.1.2024 Saatavissa <https://www.nt-museo.net/nayttelyt>

Pulkkinen, M. 2019. Prosenttitaiteen käsikirja taiteen tilaajalle. Ajantasaistettu painos, Suomen Taiteilijaseura.

Ruohonen, J. 2020a. Kimmo Kaivanto, Ystävämme. Viitattu 25.2.2024. Saatavilla: <https://www.rakennettuhuvinvointi.fi/en/kulttuurirakennukset/julkisten-rakennusten-taide-1900-luvun-jalkipuoella>

Ruohonen, J. 2020b. Julkisten rakennusten taide 1900-luvun jälkipuoella. Viitattu 25.2.2024. Saatavissa: <https://www.rakennettuhuvinvointi.fi/en/kulttuurirakennukset/julkisten-rakennusten-taide-1900-luvun-jalkipuoella>

Ruohonen, J. 2020c. Onni Oja, Kohtalon kutojat, 1955. Viitattu 25.2.2024. Saatavilla: <https://www.rakennettuhuvinvointi.fi/en/kulttuurirakennukset/julkisten-rakennusten-taide-1900-luvun-jalkipuoella>

Suomen Taiteilijaseura. Julkinen taide. Viitattu 25.2.2024. Saatavissa <https://www.artists.fi/fi/taiteilijalle/julkinen-taide>

Taidetta Lauritsalan koulun julkisivuun 2021. Viitattu 25.2.2024. Saatavissa
<https://taide.art/articles/jkiqrBECgEyhPGBIWvcWgA/Taidetta-Lauritsalan-koulun-julkisivuun>

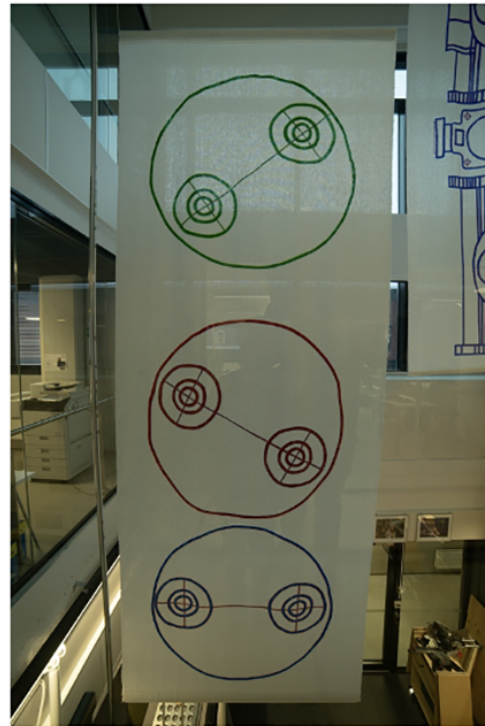
Taiteen edistämiskeskus. Prosenttitaide. Viitattu 29.1.2024. Saatavissa

<https://www.taike.fi/fi/prosenttiperiaate>

Liite 1. Valmiin opinnäytetyön valokuvat

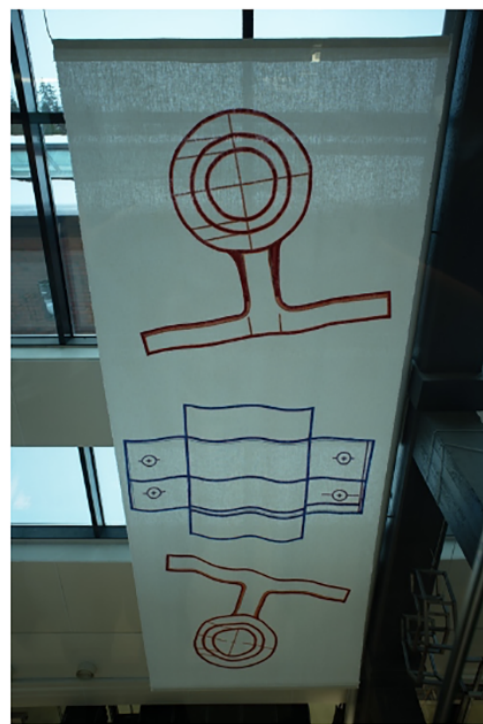
Paneeli 1 ripustettuna

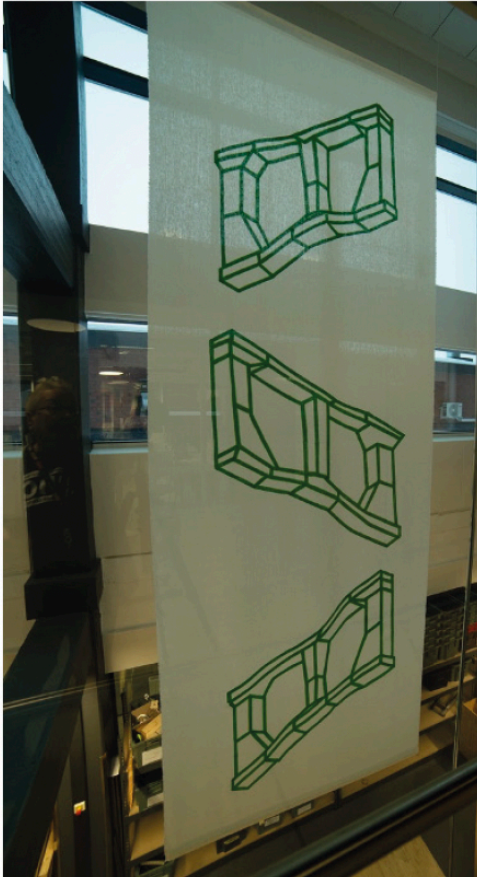
Paneeli 2 ripustettuna

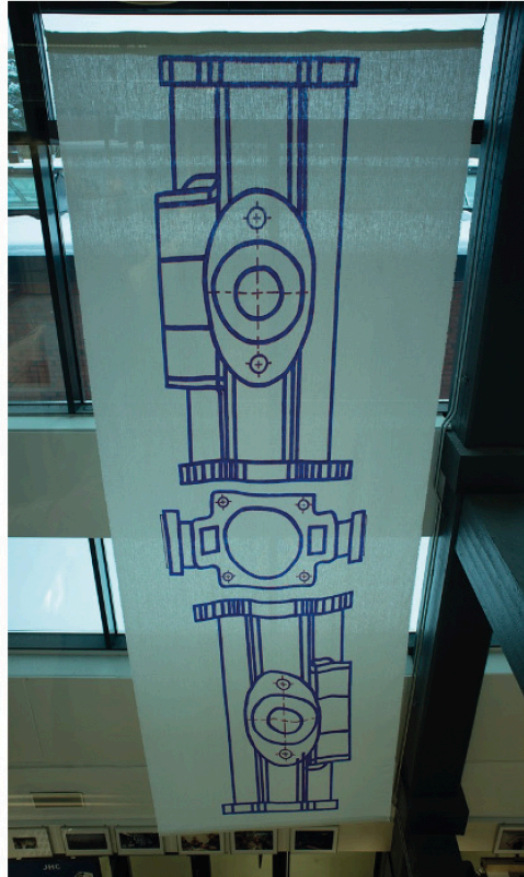
Paneeli 3 ripustettuna

Paneeli 4 ripustettuna

Paneeli 5 ripustettuna

Paneeli 6 ripustettuna

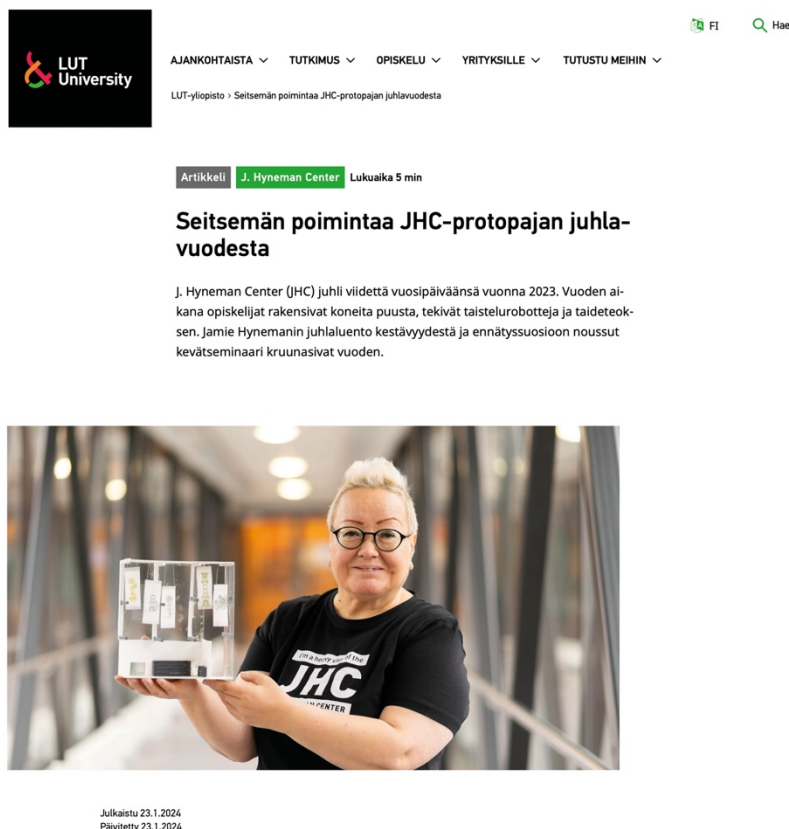

Yleisnäkymä toisen kerroksen käytävältä

Yleisnäkymä toisen kerroksen käytävältä toisesta suunnasta kuvattuna

Liite 2. LUT University verkkojulkaisu

LUT University

AJANKOHTAISTA ▼ TUTKIMUS ▼ OPISKELU ▼ YRITYKSILLE ▼ TUTUSTU MEIHIN ▼

LUT-yhteisö > Seitsemän poimintaa JHC-protopajan juhluodesta

Artikkeli **J. Hyneman Center** Luku-aika 5 min

Seitsemän poimintaa JHC-protopajan juhluodesta

J. Hyneman Center (JHC) juhli viidettä vuosipäiväänsä vuonna 2023. Vuoden aikana opiskelijat rakensivat koneita puusta, tekivät taistelurobotteja ja taideteoksen. Jamie Hynemanin juhluuento kestävydestä ja ennätysosuus nousut kevätseminaari kruunasivat vuoden.

Julkaisu 23.1.2024
Päivitetty 23.1.2024

3 Taideprojekti: Sometimes all it takes is a good idea

”Taidealan opiskelijoilla on vähän ennakkoluuloja tekniikkaa kohtaan, se jotenkin pelottaa, mutta JHC:lle on helppo mennä. Siellä on aina joku, joka auttaa, eikä kaikkea tarvitse osata itse. LAB-ammattikorkeakoulun ensimmäisen vuoden kuvataideopiskelijoille on tulossa pakolliseksi yksi tietotekniikan kurssi, johon liittyy opiskelua JHC:lla. Se on minusta todella hieno muutos.

Itse haluan opetella käyttämään JHC:n laitteita juuri siksi, että voin hyödyntää vastaavia laitteita jatkossa taiteen tekemisessä. Tein esimerkiksi viime keväänä JHC:n kevätseminaariin puugrafiikkatyön. Kaiversin vanerisen puupiirroslaatan JHC:n laserkaivertimella. Sen avulla tein puupiirrosvedoksen japaninpaperille. Käytin mallina valokuvaa, jossa jo edesmennyt isäni on ylpeänä moottoripyöränsä kanssa.

Kiinnostus teknologiaa kohtaan sai minut kysymään harjoittelupaikkaa protopajasta. Kehittämispäällikkö **Marko Kasurinen** vastasi hieman huumorilla kysyen, mitä he saisivat vastineeksi. Tuloksena oli, että tein lopputyöni JHC:n tiloissa luoden taideteosta, joka ripustetaan prototyypilaboratorion kattoon (pienoismalli taideteoksesta tämän artikkelin pääkuvassa).

Taideteoksen nimi on *Sometimes all it takes is a good idea* (suomeksi: joskus riittää hyvä idea). Materiaalina on pellava, jolle vedostan rakennepiirustuksia JHC:n menneistä ja käynnissä olevista projekteista. Tapasin Jamie Hynemanin, kun hän vieraili Lappeenrannan kampuksella lokakuussa. Hän oli suureksi avuksi pohtiessani materiaalivalintoja.”

Minja Kautiainen, kuvataideopiskelija, LAB-ammattikorkeakoulu
Katso Kautiaisen taidetta Instagramissa @inkyminsky.

Minja Kautiainen ja JHC:n laserilla tehty taideteos.
Kuva: Aaro Rouhiainen